

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 6 lutego 2015 roku Sąd Rejonowy w Kutnie, IV Wydział Pracy w sprawie z powództwa J. K. przeciwko (...) J., (...) spółce jawnej w (...) z siedzibą w P. o ustalenie istnienia stosunku pracy na czas nieokreślony i przywrócenie do pracy, ewentualnie o odszkodowanie za niezgodne z prawem wypowiedzenie terminowej umowy o pracę, ustalił, że powódkę i pozwanego łączył stosunek pracy oparty na umowie o pracę zawartej na czas nieokreślony w dniu 27 grudnia 2007 r. (pkt 1 wyroku), zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 5.040,00 zł tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem wypowiedzenie umowy o pracę z ustawowymi odsetkami od dnia 25 listopada 2014 r. do dnia zapłaty (pkt 2), oddalił powództwo o przywrócenie do pracy (pkt 3), oddalił wiosek powódki o zasądzenie kosztów procesu (pkt 4), wyrokowi w pkt 2 nadał rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 1680,00 zł (pkt 5) oraz nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Kutnie kwotę 1260,00 zł tytułem nieuiszczonej opłaty stosunkowej od pozwu w części uwzględniającej powództwo (pkt 6).

Apelację od powyższego orzeczenia wniósł A. J., zaskarżając je w całości.

Skarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. niewyjaśnienie wszystkich okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy wskutek naruszenia przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy, a mianowicie:

a) art. 177 § 1 pkt. 1 k.p.c. przez bezzasadne oddalenie wniosku o zawieszenie postępowania do czasu rozstrzygnięcia wniosku o ustanowienie wspólnika A. J. jedynym likwidatorem pozwanej spółki i uznanie, że istniejący konflikt między wspólnikami oraz kwestia ustalenia stanu faktycznego nie mają związku ze sprawą o sądowe ustanowienie osoby likwidatora, pozwanej spółki i nie miały wpływu na rozstrzygnięcie.

b) art. 217 § 1 i § 2 k.p.c. przez bezzasadne oddalenie wniosku o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków :

- K. L. na okoliczności związane z wręczeniem powódce wypowiedzenia (w tym odmowie potwierdzenia otrzymania wypowiedzenia) i powiadomienia telefonicznego o fakcie wypowiedzenia w czasie jego dokonywania wspólnika E. M.

- M. S. na okoliczności związane z porozumieniem z dnia 19 maja 2014 r. a w tym także co do doręczenia powódce oświadczenia o wypowiedzeniu i dysponowania takim dokumentem przez E. M.

pomimo, że okoliczności na które w/w dowody zostały zgłoszone nie zostały wyjaśnione z wynikiem zgodnym z twierdzeniem pozwanej a faktyczna potrzeba zgłoszenia dowodów pojawiła się dopiero w trakcie rozprawy w efekcie zeznań E. M.

c) art. 328 § 2 k.p.c. przez: wewnętrzną sprzeczność oceny Sądu w stosunku do stosowania art. 44 k.s.h.

2. sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału wskutek naruszenia przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy, a mianowicie:

a) art. 233 § 1 k.p.c. przez dokonanie oceny dowodów w sposób niewszechstronny, bowiem :

- z pominięciem faktu, że zatrudnienie powódki na podstawie umowy o pracę na czas określony uzasadnione było także okolicznościami faktycznymi istniejącymi po stronie powódki.

- z pominięciem stanowiska wspólnika A. J. co do sytuacji w spółce, motywów i okoliczności dotyczących zawarcia z powódką umowy o pracę i uznanie w tym zakresie tylko stanowiska wspólnika E. M., którego zeznania są mało wiarygodne ze względu na fakt wykonywania pracy przez powódkę w ramach jego indywidualnej działalności

gospodarczej i przyznania przez współnika E. M., że dalsze zatrudnianie powódki lub też nie wykorzystywał jako element negocjacyjny w ramach rozliczeń współników

3. naruszenie prawa materialnego, tj.:

- art. 65 § 1 i § 2 k.c., przez dokonanie błędnej wykładni oświadczeń woli powódki złożonych E. M. o rozwiązaniu umowy o pracę polegającej na przyjęciu z pominięciem kontekstu sytuacyjnego w jakim oświadczenia zostały złożone, że oświadczenia te nie odniosły skutku i że zgodnym zamiarem stron pomimo złożonego oświadczenia o rozwiązaniu umowy była dalsza kontynuacja zatrudnienia w pozwanej spółce a nie w ramach indywidualnie prowadzonej działalności gospodarczej E. M.,

- art. 25 k.p. w związku z art. 8 k.p. oraz art. 353¹ k.c. w związku z art. 300 k.p., przez błędną wykładnię polegającą na uznaniu, że nie istniały żadne uzasadnione przesłanki do zatrudnienia powódki w ramach umowy na czas określony i zawarcie umowy na czas określony zmierzało tylko do obejścia zasad współżycia społecznego pomimo oczywistego interesu w zawarciu takiej umowy także po stronie powódki, który przejawiał się w możliwości podjęcia zatrudnienia zgodnego z jej wykształceniem wyższym, które zdobyła w trakcie trwania umowy.

Wobec powyższego skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości, zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów postępowania za obie instancje według norm przepisanych oraz dopuszczenie dowodów wskazanych w apelacji.

W odpowiedzi, strona powodowa wniosła o odrzucenie apelacji, ewentualnie w przypadku stwierdzenia, iż nie zachodzą przesłanki do odrzucenia apelacji o oddalenie apelacji w całości. W uzasadnieniu stanowiska skarżąca podniosła, że apelacja z dnia 27 marca 2015 r. została podpisana tylko przez jednego z likwidatorów spółki - (...), tymczasem z wydruku KRS wynika, iż do reprezentacji pozwanej spółki uprawnieni są obaj likwidatorzy spółki (...).

Postanowieniem wydanym na rozprawie apelacyjnej w dniu 19 maja 2015 r. Sąd Okręgowy w Łodzi, VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wezwał likwidatora E. M. do uzupełnienia braku formalnego apelacji przez jej podpisanie w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia apelacji.

Wskazane wezwanie zostało doręczone likwidatorowi E. M. w dniu 26 maja 2015 r.

Termin do uzupełnienia powyższego braku formalnego upłynął bezskutecznie w dniu 2 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje.

Apelacja A. J. - jako niedopuszczalna - podlega odrzuceniu

Przepis art. 370 k.p.c. nakazuje odrzucić apelację wniesioną po upływie przepisanej terminu, nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również apelację której braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie.

W świetle zaś art. 373 k.p.c. sąd drugiej instancji odrzuca na posiedzeniu niejawnym apelację, jeżeli ulegała ona odrzuceniu przez sąd pierwszej instancji. Jeżeli dostrzeże braki, do których usunięcia strona nie była wezwana, zażąda ich usunięcia. W razie nieusunięcia braków w wyznaczonym terminie apelacja ulega odrzuceniu.

Podkreślić należy, iż apelacja powinna przede wszystkim odpowiadać wymaganiom przewidzianym przez prawo procesowe w art. 126 § 1 k.p.c. dla wszystkich pism procesowych., to jest zawierać 1. oznaczenie sądu do którego jest skierowana, imię i nazwisko lub nazwę stron, ich przedstawicieli ustawowych i pełnomocników, 2. oznaczenie rodzaju pisma, 3. osnovę wniosku lub oświadczenie oraz dowody na poparcie przytoczonych okoliczności, 4. podpis strony albo jej przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika oraz 5. wymienienie załączników. Ponadto winna spełniać wymogi przewidziane w art. 368 § 1 k.p.c. dla tego szczególnego pisma procesowego.

W przedmiotowej sprawie bezsporna jest okoliczność, że apelacja od wyroku z dnia 6 lutego 2015 r. nie została przez stronę pozwaną należycie podpisana. Nie można tym samym uznać, że została wniesiona przez wszystkie osoby uprawnione do łącznej reprezentacji pozwanej spółki. Apelację wniósł i podpisał wyłącznie A. J., to jest jeden z likwidatorów pozwanej (...) J., (...) spółki jawnej w (...) z siedzibą w P.. W wyniku postępowania prowadzonego przed Sądem Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, XX Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego w przedmiocie wniosku o wpisanie likwidacji pozwanej spółki, postanowieniem z dnia 19 stycznia 2015 r. dokonano wpisu, zgodnie z którym likwidatorami spółki zostali wyznaczeni obaj wspólnicy E. M. i A. J.. Powyższe wynika wprost z aktualnego odpisu KRS przedstawiającego stan na dzień 28 stycznia 2015 r. (k. 65-68). Co więcej, w rubryce dotyczącej sposobu reprezentacji podmiotu przez likwidatorów wskazano, iż wymagana jest reprezentacja łączna.

Również z przepisów ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych (Dz. U. 2013. 1030 j.t.). tytuł II, dział I Spółka jawna” wynika, że w przypadku gdy jest kilku likwidatorów, są oni upoważnieni do reprezentowania spółki łącznie, chyba że wspólnicy lub sąd powołujący likwidatorów postanowili inaczej (art. 75 k.s.h.). Prawo do reprezentacji spółki odnosić należy zaś do wszelkich stosunków sądowych i pozasądowych spółki (zawieranie umów, składanie pozwu, wnoszenie środków zaskarżenia, składanie jednostronnych oświadczeń za spółkę itp.)

Powyższe oznacza, iż pozwana spółka nie mogła skutecznie wnieść apelacji w drodze czynności podjętej wyłącznie przez jednego z likwidatorów, Umocowani do reprezentacji tej spółki są bowiem obaj likwidatorzy działający łącznie. W uwzględnieniu tego wymogu drugi z likwidatorów - E. M. w dniu 26 maja 2015 r. został w sposób czytelny wezwany przez Sąd Okręgowy do uzupełnienia braku formalnego przez podpisanie apelacji. Jednakże pomimo pouczenia przez Sąd o terminie do uzupełnienia tego braku i skutkach niewykonania wezwania, nie doszło do podpisania apelacji w określonym terminie przez drugiego z ustanowionych likwidatorów pozwanej spółki.

Wobec powyższego i na podstawie art. 373 k.p.c. Sąd Okręgowy w Łodzi odrzucił przedmiotową apelację, jako niedopuszczalną.